

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № _____ від “ _____ ” _____ 2017 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України (ДРС) відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру витратомірів — лічильників обсягу виробленого та реалізованого пального і рівнемірів — лічильників рівня пального у резервуарі, передачі облікових даних з них електронними засобами зв'язку» (далі – проект постанови), а також документи, що надані до нього листом Державної фіскальної служби України від 02.10.2017 № 16740/5/99-99-12-01-02-16.

За результатами розгляду проекту постанови та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»

встановлено:

проект постанови розроблено відповідно до абзацу сьомого пункту 230.1 статті 230 Податкового кодексу України з метою нормативного врегулювання питань щодо затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру витратомірів — лічильників обсягу виробленого та реалізованого пального і рівнемірів — лічильників рівня пального у резервуарі, передачі облікових даних з них електронними засобами зв'язку.

За інформацією розробника, проект постанови та подані до нього документи, доопрацьовано з урахуванням наданих зауважень ДРС, викладених у Рішенні № 301 від 06.07.2017 про відмову в погодженні проекту регуляторного акта (лист ДРС від 06.07.2017 № 5245/0/20-17), а також за результатом одержаних консультації щодо правильності застосування Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами).

Однак, проект постанови не може бути погоджений з огляду на наступне.

ДРС, в межах повноважень, наданих Законом України від 11.09.2003 № 1160-IV «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон), розглядає в установленому порядку проекти регуляторних актів, що подаються на погодження, і відповідні аналізи

Державна регуляторна служба України

ВИХ №10225/0/20-17 від 17.11.2017

регуляторного впливу та приймає рішення про погодження цих проектів або про відмову в їх погодженні.

ДРС неодноразово було акцентовано увагу розробника проекту постанови на тому, що засадами державної регуляторної політики встановлюється необхідність доведення регулятором органом доцільності прийняття та впровадження в дію кожного окремого регуляторного акта.

Так, статтею 4 Закону до принципів державної регуляторної політики віднесені:

- доцільність - обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин метою вирішення існуючої проблеми;

- адекватність - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив;

- ефективність - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави;

- збалансованість - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави;

- передбачуваність - послідовність регуляторної діяльності, відповідність її цілям державної політики, а також; планам з підготовки проектів регуляторних актів, що дозволяє суб'єктам господарювання здійснювати планування їхньої діяльності;

- прозорість та врахування громадської думки - відкритість для фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань дій регуляторних органів на всіх етапах їх регуляторної діяльності, обов'язковий розгляд регуляторними органами ініціатив, зауважень та пропозицій, наданих у встановленому законом порядку фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями, обов'язковість і своєчасність доведення прийнятих регуляторних актів до відома фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань, інформування громадськості про здійснення регуляторної діяльності.

Згідно норм абзацу 11 статті 1 Закону, документом, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також *обґрунтування відповідності проекту регуляторного акта принципам державної регуляторної політики* – є Аналіз регуляторного впливу (далі - АРВ).

В даному випадку, додатково надана інформація у повторно поданому АРВ до проекту постанови не дозволяє встановити дієвість та ефективність впровадження в дію запропонованого проекту регуляторного акта з дотриманням балансу інтересів держави, відповідних суб'єктів господарювання, а також громадян, з огляду на те, що розробником:

- не доведено наявності проблеми, що потребує державного втручання з встановленим причинно-наслідковим зв'язком її вирішення;

– не аргументовано ефективність застосування запропонованого механізму державного регулювання для розпорядників акцизних складів, які провадять свою господарську діяльність шляхом вироблення, оброблення (перероблення), змішування, навантаження-розвантаження, зберігання пального;

– не підтверджено дієвість запропонованих проектом постанови заходів контролю, враховуючи задекларовану Урядом України реформу центральних органів виконавчої влади, що здійснюють контрольно-наглядові повноваження, щодо їх скорочення та оптимізації;

– не доведено практичну спроможність контролюючих органів, та суб'єктів господарювання, у визначені терміни (до 01.01.2018 року) здійснити заходи щодо виконання передбачених цим проектом акта організаційних вимог, таких як: створення Єдиного державного реєстру витратомірів — лічильників обсягу виробленого та реалізованого пального і рівнемірів — лічильників рівня пального у резервуарі; розроблення єдиного програмного продукту, сумісного із інформаційними системами суб'єктів господарювання; встановлення суб'єктами господарювання відповідного обладнання; забезпечення передачі облікових даних електронними засобами зв'язку; забезпечення підготовки працівників контролюючих органів, а також суб'єктів господарювання в частині збору та обробки інформації з відповідного програмного продукту та забезпечення належного контролю щодо отриманих даних тощо;

– не підтверджено здатність досягнути результату в частині усунення випадків виробництва необлікованих обсягів пального та притягнення до відповідальності несумлінних суб'єктів господарювання тощо.

Зазначене, зокрема є наслідком того, що розробником у розділі III АРВ «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» не здійснено достатньо інформативного аналізу визначених альтернативних способів вирішення існуючої проблеми, не оцінено вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них, а також у розділі IV АРВ «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу, з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного.

Так, надана розробником інформація не дозволяє встановити реальну практичну ситуацію на відповідному ринку, а також за відсутності належним чином проведеного аналізу оцінки впливу на сферу інтересів держави, не дозволяє встановити основні характеристики програмного продукту, тривалість його розробки, оскільки розробником надано інформацію виключно щодо витрат на його створення в грошовому еквіваленті (1,7 млн грн.), а також не доведено спроможність забезпечити досягнення задекларованих цілей відповідного державного регулювання у визначені терміни, з одночасним встановленням ефективного контролю з боку контролюючих органів із забезпеченням належного рівня реагування на випадки ймовірного порушення

при виробництві палива відповідними суб'єктами господарювання.

Крім того, під час здійснення оцінки на сферу інтересів суб'єктів господарювання розробником зазначено, що біля 60% суб'єктів господарювання, які здійснюють виробництво та обіг пального вже мають необхідне обладнання, яке необхідно буде лише підключити до відповідного Реєстру. В разі прийняття регуляторного акта встановити витратоміри та рівноміри мають біля 40% суб'єктів господарювання з виробництва та обігу пального.

Проте надана інформація ставить під сумнів прийняту до уваги кількість суб'єктів господарювання, яким необхідно буде у стислі строки виконати вимоги даного проекту акта (біля 40% суб'єктів), оскільки розробником не вказано, що наявне у 60 % суб'єктів господарювання обладнання буде сумісним із розробленим ДФС програмним продуктом.

За результатом аналізу наданих розробником даних щодо потенційних витрат суб'єктів господарювання на встановлення додаткового обладнання (витратомірів та рівнемірів) встановлено, що одному суб'єкту необхідно залучити значні фінансові ресурси (за інформацією розробника, витрати будуть становити від 75 000 грн. до 36 млн. грн і більше, в залежності від потужності та матеріального оснащення відповідної нафтобази), при цьому, у надзвичайно стислі терміни, та за відсутності будь-яких вигід для таких суб'єктів від запропонованого регулювання.

Також, у АРВ відсутня інформація щодо достатнього рівня пропозиції витратомірів та рівнемірів на вітчизняному ринку, яка дозволить встановити можливість належного виконання положень даного проекту постанови та уникнення ситуації щодо вимушеного призупинення господарської діяльності суб'єктами господарювання, які здійснюють виробництво та обіг пального з 01.01.2018 року.

Загалом, з урахуванням відсутності у відповідному АРВ аргументів щодо спроможності реалізувати визначені проектом постанови організаційні заходи, як з боку контролюючих органів, так і з боку суб'єктів господарювання, прийняття проекту постанови може викликати лише обурення з боку бізнес спільноти, маніпулювання інформацією у засобах масової інформації щодо можливого зростання вартості пального для населення за рахунок необхідності повернення понесених суб'єктами господарювання витрат, а також сприятиме формуванню негативного іміджу державної регуляторної політики в цілому.

Враховуючи вищевикладене, за результатами розгляду положень проекту постанови та аналізу його регуляторного впливу, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики ефективності, збалансованості, визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а також вимог статті 8 в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами).

Ураховуючи вищенаведене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру витратомірів — лічильників обсягу виробленого та реалізованого пального і рівнемірів — лічильників рівня пального у резервуарі, передачі облікових даних з них електронними засобами зв'язку».

**Голова Державної
регуляторної служби України**

К. М. Ляпіна